Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10903/2025
05.03.2026. године
Б е о г р а д

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Радославе Мађаров и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александра Полић Станковић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Зоран Ђушић адвокат из ..., ради предаје у државину, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 5437/24 од 09.04.2025. године, у седници одржаној 05.03.2026. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 5437/24 од 09.04.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 5437/24 од 09.04.2025. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 5437/24 од 09.04.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Лебану П 259/17 од 29.05.2024. године у ставу првом изреке којим је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се наложи туженом да одмах напусти кп.бр. 2837/8, површине 8 ари 63 м2, по култури пашњак друге класе на месту зв. „С. Село“, лн.бр.863 КО ... и исту преда очишћену (изорану) у посед тужиоцу на мирно коришћење. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у другом ставу изреке првостепене пресуде тако што је обавезан тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 81.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, на основу члана 403. из чије садржине произилази да је изјављена и на основу члана 404. Закона о парничном поступку ради уједначавања судске праксе.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС“, број 72/11...10/23 - у даљем тексту: ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права

(посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП.

Правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев да се обавеже тужени да тужиоцу преда у државину кп.бр. 2837/8 КО ..., код утврђења да тужилац није доказао да је тужени заузео његову парцелу односно земљиште које је тужиоцу додељено закључком Основног суда у Лебану И 3421/12 од 12.02.2015. године. Одлука је донета уз примену одговарајућих одредаба материјалног права, Закона о основама својинскоправних односа, које су јасне и не захтевају ново тумачење, а одлука у овој врсти спора заснива се на конкретно утврђеним чињеницама, које се не могу оспоравати у ревизијском поступку. Зато у овом случају не постоји потреба ни за уједначавањем судске праксе, јер другачије одлуке не значе нужно различиту судску праксу, а не постоји ни потреба да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана. Битна повреда одредаба парничног поступка, на коју ревизија указује није разлог због кога се може изјавити посебна ревизија. На основу члана 404. ЗПП ревизија се може изјавити само због погрешне примене материјалног права, а дозволити ако је испуњен неки од прописаних разлога који оправдава њену изузетност, што овде није случај.

Због изнетог, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба, ради предаје непокретности у државину, у овом спору поднета је 03.04.2017. године, а означена вредност предмета спора од 10.000,00 динара не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па је ревизија недозвољена, у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић